

dor; a este efecte s'establiran ajudes i beques per a aquells llicenciats en Dret que vullguen obtenir qualsevol de les titulacions a què es referix la present llei, de conformitat amb el sistema nacional de beques.

Disposició addicional tercera. *Exercici professional dels funcionaris públics.*

1. L'actuació del personal al servici de l'Estat, dels Òrgans Constitucionals, de les Administracions Públiques o entitats públiques davant de Jutjats i Tribunals en l'exercici de les funcions pròpies del càrrec es regirà pel que disposa l'article 551 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i la resta de legislació aplicable, sense que en cap cas li siga exigible l'obtenció del títol regulat en esta llei.

2. Els funcionaris públics que hagen accedit a un cos o escala del grup A en la seua condició de llicenciats en Dret estaran exceptuats d'obtenir el títol d'advocat o el títol de procurador dels tribunals als efectes descrits en l'article 1 d'esta llei, sempre que exercisquen funcions d'assistència lletrada o assessorament jurídic. També estaran exceptuats els qui hagen ingressat en el Cos de Lletrats de les Corts Generals, en algun dels cossos de lletrats de les assemblees legislatives autonòmiques, en la Carrera Judicial, en la Carrera Fiscal, en el Cos de Secretaris Judicials, o en algun dels cossos comuns de les Forces Armades en la condició de llicenciats en Dret.

Disposició addicional quarta. *Adaptació de les normes col·legials al que preveu esta llei.*

Els col·legis professionals d'advocats i procuradors adaptaran la seua normativa al que preveu esta llei.

Disposició addicional cinquena. *Accessibilitat.*

A fi d'afavorir l'accés de les persones amb discapacitat a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, en el disseny i la realització dels cursos i avaluacions a què es referix l'article 2.2 de la present llei, es tindran en compte criteris d'accessibilitat.

Disposició addicional sexta. *Consells autonòmics.*

Les referències al Consell General de l'Advocacia o al Consell General de la Procura, o als seus respectius Estatuts, contingudes en l'articulat de la llei, s'entendran fetes, si és el cas, als respectius consells autonòmics o a la seua normativa reguladora, de conformitat amb el que dispose la legislació aplicable.

Disposició addicional setètima. *Grau en Dret i llicenciatura en Dret.*

A l'efecte de la present llei, la referència al grau en Dret s'entendrà feta a la llicenciatura en Dret, quan així corresponga.

Disposició transitòria única. *Professionals col·legiats a l'entrada en vigor de l'exigència de títol professional.*

1. Els títols professionals regulats en esta norma no seran exigibles als que ja estigueren incorporats a un col·legi d'advocats o procuradors, com a exercents o no exercents, en el moment de l'entrada en vigor de la present llei.

2. Els títols professionals regulats en esta llei tampoc seran exigibles a qui, sense estar incorporats a un col·legi d'advocats o procuradors a la seua entrada en vigor, hagueren estat incorporats abans de la seua entrada en

vigor, com a exercents o no exercents, durant un termini continuat o discontinu no inferior en el seu còmput total a un any, sempre que procedisquen a col·legiar-se abans d'exercir com a tals i no hagueren causat baixa per sanció disciplinària.

3. Els qui, en el moment de l'entrada en vigor de la present llei, es trobaren en possessió del títol universitari de llicenciat o de grau en Dret, i no estiguen compresos en l'apartat anterior, disposaran d'un termini màxim de dos anys, a comptar de la seua entrada en vigor, per a procedir a col·legiar-se, com a exercents o no exercents, sense que els siga exigible l'obtenció dels títols professionals que s'hi regulen.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Les disposicions contingudes en esta llei, dictades a l'empara de l'article 149.1. 1a, 6a i 30a de la Constitució i d'acord amb l'article 36 d'esta, s'aplicaran a tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

Es faculta el Govern, els Ministeris de Justícia i d'Educació i Ciència i la resta de departaments ministerials competents per a dictar totes les disposicions que reglamentàries siguen necessàries per al desplegament i l'execució d'esta llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor d'esta llei.*

Esta llei entrarà en vigor al cap de cinc anys de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19622 REIAL DECRET LLEI 10/2006, de 10 de novembre, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac. («BOE» 270, d'11-11-2006.)

Encara que la finalitat de la imposició sobre les labors del tabac va ser recaptatòria en el seu origen, cada vegada més s'ha convertit en instrument de suport a la política sanitària en matèria de lluita contra el tabaquisme. En particular, el compliment dels objectius de reducció del consum de tabac que té fixats el Govern, d'acord amb el que preveu la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, pot necessitar l'adopció de mesures complementàries en funció de la conjuntura existent en cada moment.

D'acord amb l'anterior, el Govern ja ha aprovat durant el present any de 2006 dos reials decrets llei que han incrementant els tipus impositius de l'Impost sobre les

Labors del Tabac. A més, el segon d'estos (el Reial Decret Llei 2/2006, de 10 de febrer, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac, s'establix un marge transitori complementari per als expenedors de tabac i timbre i es modifica la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac) ha establert també un tipus mínim únic exigible respecte dels cigarrets quan la suma de les quotes resultants de l'aplicació dels tipus ordinaris proporcional i específic siga inferior a aquell.

No obstant això, els referits increments impositius no han sigut traslladats als preus de venda al públic dels cigarrets pels seus fabricants i importadors en la mesura esperada, i hi ha una fracció significativa del mercat de cigarrets, els preus de venda al públic de la qual es troben encara per davall dels nivells desitjables des de la perspectiva sanitària.

Per esta raó, el present Reial Decret Llei procedix a un increment del tipus mínim únic exigible respecte dels cigarrets, que passa a situar-se en 70 euros per 1.000 cigarrets. Això haurà d'afavorir un increment dels preus de venda al públic dels cigarrets, que hui en dia presenten un preu més baix, la qual cosa es considera necessària per a la consecució dels objectius de política sanitària abans al·ludits.

Finalment, quant al recurs a la figura jurídica del Reial Decret Llei, triat per a esta mesura, ha de destacar-se que, d'una banda, es tracta d'una modificació que afecta els tipus impositius sotmesa, per tant, al principi de reserva de llei. D'altra banda, una tramitació parlamentària ordinària distanciaria en el temps el moment del coneixement públic de la mesura i el de la seua entrada en vigor, la qual cosa podria afectar negativament la seua pròpia efectivitat i provocar, a més, conductes especulatives i altres distorsions indesitjades en el mercat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86.1 de la Constitució Espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 10 de novembre del 2006,

DISPOSE:

Article únic. *Impost sobre les Labors del Tabac.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'este Reial Decret Llei, l'epígraf 5 de l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, quedarà redactat com seguix:

«Epígraf 5. Els cigarrets estaran gravats al tipus únic de 70 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de l'epígraf 2 siga inferior a la quantia del tipus únic establert en este epígraf.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 10 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20263 *LLEI ORGÀNICA 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport.* («BOE» 279, de 22-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i Jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'aprovació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, el títol VIII de la qual regula el control de les substàncies i els mètodes prohibits en l'esport i la seguretat de la pràctica esportiva, va suposar un punt de partida en l'establiment d'un marc de repressió del dopatge en l'esport, que va estar acompanyat d'una política activa en la provisió de mitjans materials i humans, recursos pressupostaris, infraestructures, procediments i normes de les quals fins llavors havia mancat el nostre sistema esportiu.

L'aplicació i el desplegament de la Llei va suposar, també, l'entrada en funcionament de la Comissió Nacional Antidopatge, que ha exercit des de llavors un paper central en l'elaboració i aplicació d'iniciatives en este àmbit, així com en la vigilància de la correcta aplicació de la normativa vigent.

Al llarg de la passada dècada, successives normes, de caràcter reglamentari, van regular aspectes, tan delicats i complexos, com la realització de controls amb garanties, les condicions generals per a l'homologació i el funcionament de laboratoris públics i privats, el règim d'infraccions i sancions, o la llista de substàncies i grups farmacològics prohibits i de mètodes no reglamentaris de dopatge en l'esport. Esta llista és elaborada pel Consell Superior d'Esports (CSD), seguint pautes de la vigent Convenció contra el Dopatge en l'Esport del Consell d'Europa i els principis establerts en el Codi Mundial Antidopatge, que han sigut inclosos en la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport, aprovada en la 33a Conferència General de l'Organització de Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO), celebrada a l'octubre de 2005. La llista s'actualitza amb una periodicitat anual i es publica en el «Boletín Oficial del Estado». Amb este conjunt normatiu, Espanya es va incorporar al grup de països que disposa des de la dècada passada d'un sistema articulat de control i de repressió del dopatge.

La implicació creixent dels poders públics en l'interés per a aconseguir un esport net de dopatge s'accentua a partir de l'impacte internacional que van tindre els positius detectats en els Jocs Olímpics de Seül, el 1988. Així, hem de recordar que l'instrument jurídic en vigor de més abast per a la col·laboració intergovernamental i la cooperació internacional en la lluita contra el dopatge en l'esport continua sent el Conveni Internacional, aprovat el 1989 pel Consell d'Europa, juntament amb un Protocol addicional que, en gran manera, va avançar en l'harmonització de les polítiques públiques i els procediments antidopatge seguits pels 45 Estats firmants, en la seua gran majoria europeus, entre estos Espanya.

No obstant això, els primers passos per a establir controls antidopatge en el nostre sistema esportiu es van dur a terme en la dècada dels anys 60 del passat